

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de către Cristi Cojocari
și Valentina Ciorbă,

în acțiunea în contencios administrativ înaintată la cererea de chemare
în judecată depusă de către Cristi Cojocari și Valentina Ciorbă împotriva
Comisiei Extraordinare de Sănătate Publică, privind anularea în parte a
actului administrativ normativ defavorabil,

împotriva hotărârii din 20 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-593/23
PIGD 2-22154018-01-3ra-30052023)*

Recursul depus până la 1 septembrie 2023. Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.246 din Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023). Dezacordul recurenților cu hotărârea contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Minciuna, I. Dutca, E. Palanciuc

30 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților recursul depus de Cristi Cojocari și
Valentina Ciorbă,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 21 octombrie 2022, Cristi Cojocari și Valentina Ciorbă, au înaintat acțiune, completată ulterior împotriva Comisiei Extraordinare de Sănătate Publică, prin care au solicitat anularea pct. 5 din hotărârea nr. 59 din 13 iulie 2022 și pct. 7 din hotărârea nr 60 din 27 iulie 2022.

2. În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, actele administrative contestate sunt în totală contradicție cu prevederile legale și constituționale și a stabilit restricții pe întreg teritoriul Republicii Moldova în mod abuziv și fără nici un fundament științific.

3. În opinia reclamanților, aceste hotărâri sunt adoptate prin depășirea atribuțiilor legale, lezând drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor. Or, în lipsa unei stări de urgență pot fi restrânse doar dacă se respectă prevederile art. 54 alin. (2) din Constituție și sunt restrânse prin lege organică emisă de Parlament. Declararea stării de urgență poate fi emisă strict în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Constituție de către instituția legislativă a statului - Parlamentul.

4. În speță se observă că, Comisia Extraordinară de Sănătate Publică prin hotărârea nr. 58 din 15 aprilie 2022, anulează starea de urgență în sănătate publică în conformitate cu Legea nr.10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice art. 59, iar prin hotărârea nr. 59 din 13 iulie 2022, se bazează pe art. 58 din Legea nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice, precum că starea de urgență încă mai există și nu a fost niciodată anulată.

5. Reclamanții au menționat că, Comisiile date specializate din cadrul autorităților publice care realizează astfel de acțiuni, ce contravin legislației în vigoare, săvârșesc exces de putere, depășind vădit atribuțiile de serviciu, fapt pentru care acțiunea dată poate cădea sub incidența art. 328 Cod Penal. Or, Legea nr.10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice art. 58, nu limitează în timp declararea stării de urgență în sănătate publică și nici restrângerea drepturilor și libertăților, perioada de instituire a stării instrumentate ca pretext pentru instaurarea unei veritabile dictaturi cu încălcarea statului de drept, putând fi prelungite de nenumărate ori, discreționar afectând astfel calitatea vieții oamenilor.

6. Totodată, Legea nr. 10/2009 modifică sistemul de norme constituționale din art. 54 alin. (1) din Constituție, în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima drepturile și libertățile fundamentale ale

cetățenilor. Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în mase și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantarea autorității și imparțialității justiției. Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24. Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății. Or, în lipsa unei stări de urgență, Legea nr. 10/2009 de facto, nu mai modifică sistemul de norme constituționale, respectiv Constituției îi revine puterea juridică maximă ca lege Supremă conform art. 7 din Constituție, iar omul este în drept să se bucure de toate drepturile constituționale prevăzute de prezenta Lege.

7. Cristi Cojocari și Valentina Ciorbă, au susținut că conform hotărârilor/deciziilor CNESP și CESP, masca este considerată ca o măsură de protecție recomandativă individuală, ci nicidecum obligatorie, bazată pe recomandările OMS. Nici o hotărâre a CNESP/CESP nu descrie riscurile purtării măștii pe termen lung și nici dovezile științifice a eficacității acesteia. Astfel, se încalcă dreptul la ocrotirea sănătății prevăzut de art. 36 din Constituție din momentul în care se trece la obligativitate. Deși dintr-o parte statul recomandă și încurajează oamenii de a purta masca de protecție zicând că doar cei ce dețin simptome de gripă sau răceală să o poarte, iar din altă parte angajatorii sunt presați să nu le permită persoanelor fără mască în instituția sa pentru a nu primi o amendă ei însăși ca persoană juridică în baza art. 761 Cod Contravențional cât și persoana care a refuzat să-și puie masca.

8. Reclamanții au notat că prezența virusului Covid-19 se depistează doar în urma realizării testului PCR care este unul instabil, iar practica de aproximativ 2 ani jumătate ar arăta că țările complet vaccinate și populația purtând în totalmente măști de protecție ca Izrael, Portugalia, Franța, Spania, Italia - au o probabilitate mai mare de decese în urma atât a efectelor adverse după vaccinare, cât și a asfixierii din cauza purtării încontinuu a acestor măști. Or, oamenii care decid să poartă în continuare masca de protecție, crezând că sunt protejați, merg la spital, trec testul PCR și se depistează că sunt testați pozitiv, pe când altă persoană nevaccinată defel, ne-testată nu prezintă nici un simptom al virusului Covid-19.

9. Mai mult ca atât, totodată Ministrul Sănătății, a afirmat pe 22.03.2020 că purtarea măștii pe termen lung de către o persoană sănătoasă va duce la îmbolnăvirea acesteia (<https://www.youtube.com/watch?v=FwEjlx9dXU>) - 28:17. Iar pe 29.02.2021 de asemenea Ministrul Sănătății, a confirmat că masca are o protecție minimă și neimportantă (<https://www.youtube.com/watch?v=mMHc9kmEkng>) - 7:16 - 7:44.

10. Astfel, reclamanții au menționat că, masca este un instrument discriminatoriu. Obligarea de a purta mască fără explicații științifice reale

asupra beneficiilor lor în combaterea răspândirii unui virus, nu face altceva decât să încalce drepturile la viața privată, propria imagine, demnitate umană și integritate personală. Or, purtarea măștii îngreunează respirația și aduce la inhalarea cu CO₂, scade capacitatea de concentrare, iar în lupta cu virusul nu poți utiliza metode discriminatorii, de intimidare, înjosire, ce emană depresii mari în societate. În țările unde nu a fost impus abuziv obligativitatea măștilor chiar și în spații închise, rata îmbolnăvirilor este inferioară față de Republica Moldova.

11. Deci, obligativitatea purtării măștii încalcă drepturile reclamanților conform art.5 din Convenția de la Oviedo din 04.04.1997 cât și art. 23 alin. (1) din Legea nr. 411/1995 privind ocrotirea sănătății. Consimțământul persoanei este necesar la o intervenție sau procedură de ordin medical. Nu se poate recurge la obligativitate, mai ales că însuși CESP spune că masca este o protecție individuală, respectiv fiecare este în drept să se apere în mod individual de virusul Covid-19 sau nu. Mai mult ca atât, majoritatea studiilor științifice confirmă ineficiența măștilor.

12. Reclamanții, în calitate de persoane libere, demne de a decide individual sănătatea propriului corp, respectând cu strictețe normele constituționale fiind într-un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, reprezintă valori supreme și sunt garantate, prin obligativitatea purtării măștii, se încalcă unele principii: dreptul la ocrotirea sănătății, prin care persoanei nu îi este dată o alternativă de a alege - de a-și aplica masca pe față sau nu. Se încalcă art. 8 din Legea nr. 121/2013 cu privire la asigurarea egalității, de asemenea se încalcă și art. 71¹ din Codul Contravențional,

13. Art.12 din Codul administrativ, prevede că acest act administrativ normativ trebuie obligatoriu să fie emis de către o autoritate publică strict în baza prevederilor constituționale și legale, însă acest act administrativ normativ încalcă în mod grav Constituția RM și actele internaționale privind drepturile omului ca CEDO, DUDO.

14. Totodată, au indicat că, pârâta nu a înțeles faptul că hotărârea adoptată nu are caracter de lege și nu poate impune măsuri care să răsfângă legislația națională și să limiteze drepturile fundamentale a cetățenilor, mai ales în lipsa unei stări de urgență de nivel național. Iar așa cum nici o prevedere din Constituție nu permite pârâtei să legifereze nemijlocit, autoritatea în discuție trebuie să respecte voința constituantei de a încredința puterea legiferării - atât în situații ordinare, cât și pe durata stării de urgență în sănătate publică - doar Parlamentului

15. Prin executarea în continuare a acestor două hotărâri se încalcă: dreptul fiecărui om de a avea o demnitate și o onoare, dreptul fiecărui om de a beneficia de o asistență medicală, deoarece dacă nu ai aplicat o mască pe față – nu ești primit în cabinetul medical, prin ce se încalcă art. 54 din Constituție.

16. Comisia Excepțională nu este în drept legal de a aplica obligativitatea măsurilor restrictive ci doar să le aplice la nivel de recomandare. Or, pârâta

nu poate legifera și impune măsuri care să răsfrângă legislația națională deoarece hotărârile adoptate nu au caracter de lege. Dacă în perioada stării de urgență se pot restrânge anumite drepturi umane, reiese că în lipsa unei stări de urgență - nu mai pot fi restrânse drepturile umane, iar consecința dată este un abuz.

17. La fel au mai indicat că se încalcă efectul aplicării legii în timp, și anume evidența care nu se aplică. Or, chiar dacă în perioada stării de urgență se făcea o evidență lunară în dependență de situația epidemiologică, dacă era cod galben - se anulau restricțiile, dacă cod roșu - se adăugau, însă, prin aceste 2 hotărâri s-au impus pentru o perioadă nedeterminată încontinuu să se poartă aceste măști. Deși, sunt deja 9 luni de la emiterea acestor hotărâri și pur și simplu s-a uitat de ele, însă medicii le execută de frica amenzilor.

18. De asemenea se încalcă Legea nr. 32/2013 privind stema de stat, deoarece art. 5 din prezenta lege, prevede clar că actul normativ aplicat asupra unui număr nedeterminat de persoane - trebuie să dețină obligator ștampila cu stema de stat a RM și să fie semnate corespunzător, ceea ce nu se constată în hotărârile adoptate.

19. Mai mult ca atât, pandemia Covid-19 a fost anulată oficial în data de 16 aprilie 2022 prin hotărârea nr.58 CESP, însă în mod abuziv în luna iulie 2022 s-a decis reintroducerea restricțiilor (în speță - a purtării măștii obligatorii în instituții medicale). Or, Ministra Sănătății, a declarat oficial că, masca asigură o protecție foarte foarte minimă și atât de neimportantă, și că, purtarea îndelungată a măștii pe o perioadă lungă - va duce la cauzarea unui mediu propice pentru bacterii în zona cavității bucale. Iar dacă aceste lucruri sunt zise de un specialist, cum e posibil să rămână în vigoare niște acte administrative normative ilegale care în lipsa unei stări de urgență nu prezintă caracter de lege.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

20. Prin hotărârea din 20 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins acțiunea de control normativ înaintată de către Cristi Cojocari și Valentina Ciorbă împotriva Comisiei Extraordinare de Sănătate Publică, privind anularea pct.5 din hotărârea nr.59 din 13.07.2022 și pct.7 din hotărârea nr.60 din 27.07.2022, ca neîntemeiată.

21. Instanța de judecată, în temeiul prevederilor art. 55 alin. (1), art.58 din Legea privind supravegherea de stat a sănătății publice nr. 10-XVI din 03 februarie 2009, pct. 7, pct. 8-9 din Regulamentul Comisiei naționale extraordinare de sănătate publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 820 din 14 decembrie 2009, a concluzionat că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată.

22. În acest sens a reținut că la 13 iulie 2022, Comisia Extraordinară de Sănătate publică a mun. Chișinău în contextul sporirii morbidității prin infecția COVID-19, asociat dominant cu tulpina Omicron, în municipiul Chișinău cu incidența raportată ca "cod portocaliu", numărului sporit de spitalizări cu COVID-19/Omicron la copii în Spitalul Clinic Municipal Boli

Contagioase pentru copii, a emis hotărârea nr. 59, prin care la pct. 5 a hotărât că, portul măștilor de protecție în toate instituțiile medico-sanitare publice și private de pe teritoriul mun. Chișinău este obligatorie.

23. Ulterior, la 27 iulie 2022, Comisia Extraordinară de Sănătate publică a mun. Chișinău, în contextul evoluției negative a infecției cu coronavirus de tip nou COVID-19, cu tulpina dominantă Omicron, în municipiul Chișinău, cu indicatorii epidemiologici atribuit ”codului de alertă roșu”, a emis hotărârea nr. 60, prin care la pct. 7 a hotărât că, se reiterează obligativitatea portului-măștilor de protecție în toate instituțiile medico-sanitare publice și private de pe teritoriul mun. Chișinău.

24. Astfel, instanța de judecată a constatat că dispoziția analizată vizează în mod evident, situația critică survenită urmare a declanșării pandemiei, ce pune în discuție intervenții ferme din partea autorităților competente ale statului – prin acțiuni și măsuri coerente și adecvate pentru a asigura apărarea sănătății publice, care pot implica și restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale. Securitatea statului și a instituțiilor sale democratice, securitatea, inclusiv fizică a funcționarilor și a populației sale - reprezintă interese publice și private vitale care merită și trebuie protejate și care pot conduce la o derogare provizorie de la anumite drepturi ale omului. Or, această măsură se poate concretiza într-o multitudine de acțiuni specifice prin care autoritatea administrativă este chemată să intervină în aria sa de resort, respectiv cea a asigurării sănătății publice, atunci când împrejurări deosebite o impun, pentru prevenirea și gestionarea situației de sporirea morbidității prin infecția Covid-19, asociat cu tulpina Omicron.

25. Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind neîntemeiate alegațiile reclamantilor, or, Comisia extraordinară de sănătate publică a municipiului Chișinău în baza art. 3 pct. 1), art. 8 și art. 61 pct. 4) din Legea nr.10-XVI din 3 februarie 2009 deține competența de a emite acte normative în scopul prevenirii îmbolnăvirilor, protejării și promovării sănătății populației și îmbunătățirii calității vieții.

26. Iar drept consecință instanța de judecată a constatat legalitatea pct. 5 din Hotărârea nr. 59 și pct.7 din Hotărârea nr. 60 a Comisiei Extraordinare de Sănătate Publică a municipiului Chișinău. Or, ținând cont de sporirea morbidității prin infecția Covid-19, asociat dominant cu tulpina Omicron, în municipiul Chișinău cu incidența raportată ca „cod portocaliu”, precum și de numărul sporit de spitalizări cu Covid-19/Omicron la copii în Spitalul Clinic Municipal Boli Contagioase pentru Copii, și având în vedere faptul că, răspândirea infecției Covid-19, asociat dominant cu tulpina Omicron, are loc când o persoană infectată dispersează picături de fluid nazal sau din gură care conțin virusul atunci când tușește/strănută sau la expirație, iar transmiterea directă a Coronavirusului asociat dominant cu tulpina Omicron este posibilă prin contactul la o distanță mai mică de un metru între persoane prin inspirarea picăturilor dispersate la expirare sau tuse/strănut, obligația de a purta măști de protecție în toate instituțiile medico-sanitare publice și private de pe teritoriul mun. Chișinău, este strigent necesară.

27. Totodată, instanța de judecată reieșind din prevederile art. 18 și art. 30 alin. (2) din Codul administrativ, măsura întreprinsă de Comisia Extraordinară de Sănătate Publică a mun. Chișinău, este una rezonabilă dat fiind faptul că ingerința produsă prin ea este proporțională în raport cu pericolul situației care a generat instituirea acesteia, cât și cu scopul urmărit de a asigura o maximă protecție față de riscul de transmitere/infectare cu virusul Covid-19, asociat dominant cu tulpina Omicron.

28. Curtea de Apel Chișinău a respins argumentele reclamanților precum că, prin executarea în continuare a punctului 5 al Hotărârii nr. 59 din 13 iulie 2022 și a punctului 7 al Hotărârii nr. 60 din 27 iulie 2022, se încalcă: dreptul fiecărui om de a avea o demnitate și o onoare, dreptul de a beneficia de o asistență medicală; art. 54 și art. 7 din Constituție; se încalcă efectul aplicării legii în timp. Întrucât, la caz se constată că din conținutul punctelor hotărârilor contestate nu se regăsește o ingerință ce ar afecta dreptul la ocrotirea sănătății sau discriminarea reclamanților sau a cetățenilor, acesta conținând doar unele cerințe necesare pentru a asigura respectarea normelor pentru combaterea răspândirii infecției Covid- 19/Omicron recomandate de către Comisia Extraordinară de Sănătate Publică a municipiului Chișinău.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

29. La 29 martie 2023 Cristi Cojocari și Valentina Ciorbă au depus recurs nemotivat, iar la 23 mai 2023 au prezentat motivarea recursului, prin care au solicitat casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii, or, înlocuirea sintagmelor din normele contestate defavorabile pentru reclamanți cu „se recomandă/ recomandativă”, or, trimiterea cauzei la rejudecare.

30. În motivarea recursului recurenții au reiterat circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată, susținând că instanța de judecată a încălcat normele de drept procedural, or, nu a ținut cont de nicio probă, înscris, dovadă științifică prezentată, examinând cauza în mod arbitrar. La fel a încălcat normele de drept material, interpretând în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului, din motiv că a admis ca fiind legale hotărârile contestate, care permit autorității pârâte în lipsa unei stări de urgență să aplice măsuri restrictive în statut de obligativitate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. XI alin.(1) și (3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) statuează că:

„(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art.VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.

(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

32. Art. 191 alin. (5) lit.b) din Codul administrativ stabilește că:
„Curtea Supremă de Justiție soluționează: b) cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

33. Articolul 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023) prevedea că:

(1) Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

(2) Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

34. Articolul 246 alin.(1) și (2) lit.a)-f) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023) reglementa că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

(2) Recursul se declară inadmisibil *în special* când: a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; b) recursul este depus în mod repetat; c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită; d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurrentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Din sensul art. XI alin.(1) și (3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

36. Cristi Cojocari și Valentina Ciorbă au depus recurs până la data intrării în vigoare a Legii nr.246 din 31 iulie 2023 și anume la 29 martie 2023 și 23 mai 2023, prin urmare recursul va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

37. Referitor la termenul de depunere a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul hotărârii contestate, în ședință publică, la 20 martie 2023, hotărârea motivată a fost notificată la 16 mai 2023 (f.d. 157)

38. Prin urmare, recursul nemotivat depus la data de 29 martie 2023 cu prezentarea motivării la data de 23 mai 2023 este în termen.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că din analiza prevederilor legale precizate supra rezultă că admisibilitatea /inadmisibilitatea recursului depus până la data de 1 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art.246 alin.(2) din Codul administrativ, dar urmează să însușească în condițiile Codului

administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în fond.

41. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalid al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

42. Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

43. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs depusă de Cristi Cojocari și Valentina Ciorbă în circumstanțele expuse, se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

44. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în ordine de apel, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

45. De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

46. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor

ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

47. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

48. În circumstanțele menționate, instanța de recurs ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Cristi Cojocari și Valentina Ciorbă.

49. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și art. 246, alin. (1) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Cristi Cojocari și Valentina Ciorbă.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu